

บรรณานุกรม

- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2544). “แนวคิดจิตวิทยาของโรเจอร์สกับการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”. วารสารวิชาการ. ปีที่ 4 ฉบับที่ 5 (พ.ค.) หน้า 6-8.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. (2542). ปรัชศึนนานาทัศนะทางการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. เอกสารวิชาการ 1/2542 : โครงการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกโรงเรียน.
- กุลวิตรา ภักดานนท์. (2531). นานาทัศนะเกี่ยวกับ “ภูมิปัญญาท้องถิ่น”. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ 24 (ส.ค.-ก.ย.).
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- _____. (2542). “รายงานความคืบหน้า 2 นโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทย”. รายงานปฏิรูปการศึกษาไทย. ปีที่ 1 ฉบับที่ 19 (ธ.ค.), หน้า 1-2.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2531). “การถ่ายทอดภูมิปัญญาพื้นบ้านอีสาน”. ทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- _____. (2536) “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาชุมชน”. ภูมิปัญญาอีสาน 2. ที่ระลึกงานฉาปนกิจศพนายลิต จันทร์เกษม ณ เมรุวัดพระบรมธาตุ อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ 12 ธันวาคม 2536, หน้า 4-12.
- จำนง พรายแย้มแจ. (2516). เทคนิคและวิธีสอนวิชาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ฉวีวรรณ ถินวงศ์. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการเรียนวิชา ประถม. 421 วิทยาศาสตร์สำหรับครูประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ครุณี ศรีตระกูล. (2541). การพัฒนาหน่วยการสอนกลุ่มสร้างประสบการณ์ชีวิตโดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คาร์ตัน พุสดี. (2541). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นนครพนมเมืองล้านนาเรือง ซึ่ง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2533). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบุรี
- นวลจิต เขาวงกตพิชญ์. (2543). “ไปดูการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่โรงเรียนมหาวิธานุวัตร”. วารสารวิชาการ. ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 (เม.ย.) หน้า 19-27.

- นิพนธ์ สุขปริศิ. (2528). โสตทัศนศึกษา. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการทรัพยากร.” วารสารศึกษาทางไท.
ฉบับที่ 5, 1-2 , สิงหาคม.
- นิภา เมธาวีชัย. (2536). การประเมินผลการเรียน. สำนักส่งเสริมวิชาการวิทยาลัยครูธนบุรี.
- นิโลบล นุ่มกิ่งรัตน์. (2529). วิจัยการศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ. (2524). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะ
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล . กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.
_____. (2537). เทคนิคการสร้างเครื่องมือและรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ :
P & B Publishing.
- บุญส่ง นิลแก้ว (2519). การวัดผลทางจิตวิทยา. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา
- บุษบา ญาณสมเด็จ. (2542). เปรียบเทียบผลการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มและการสอนซ่อมเสริม
ที่มีต่อเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
หอพระ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปฐม นิคมานนท์. (2535). “การค้นหาคำรู้และระบบการถ่ายทอดความรู้ในชุมชน”. การวิจัยทาง
การศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องการศึกษา. ชมรมผู้สนใจงานวิจัยทางการศึกษา 9 – 12
ตุลาคม. หน้า 334 – 335.
- ประมวล ศิริพันธ์แก้ว. (2541). “สมรรถภาพที่พึงประสงค์..จากการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์”.
สสวท. ปีที่ 26 ฉบับที่ 100 (ม.ค.-มี.ค.), หน้า 16-19.
- ประเวศ วะสี. (2533). “การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา”. การสัมมนาทางวิชาการ
เรื่องภูมิปัญญาชาวบ้าน. กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. หน้า 8.
_____. (2534). การสัมมนาทางวิชาการภูมิปัญญาชาวบ้านกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม
และการพัฒนาชนบท ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- ประสานงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สำนักงาน. (2542). “กระบวนการเรียนการสอนแบบ
นักเรียนเป็นศูนย์กลาง”. ปรัชศน์นันทาทิศนะทางการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21.
เอกสารทางวิชาการลำดับที่ 1/2542 โครงการพัฒนาหลักสูตรขั้นพื้นฐานสำหรับ
กลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกโรงเรียน.

- ปรีชา สุวรรณจินดา. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 ใน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- ปรีชา อมาตยกุล. (2528). มิติใหม่ในการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด เพชร หงก สุเนตรฟีลล์.
- ผดุงยศ ดวงมาลา. (2530). การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. ภาควิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี.
- พงษ์ชัย ศรีพันธุ์. (2542). “วิสัยทัศน์ของครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ยุค 2000”. วารสาร สสวท. ปีที่ 27 ฉบับที่ 105 (เม.ย. – มิ.ย.), หน้า 23-28.
- พยุงค์ค์ จันทอรุณ. (2541). “แนวทางการพัฒนาการศึกษา”. วารสารวิชาการ. ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (ม.ค.), หน้า 6 – 10.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). วิธีการทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. สำนักทดสอบทาง การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ : ฟิง เกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย.
- พิสิฐ นาครำไพ. (2538). “ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาท้องถิ่น : การพัฒนาส่วนย่อยเพื่อ แก้ปัญหาส่วนใหญ่” วารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯสหประชาชาติ. ปีที่ 27, ฉบับที่ 2 (เม.ย.-มิ.ย.), หน้า 23-31.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภพ เลหาไพบุลย์. (2537). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- ภาวดี เกตุ. (2541). ผลการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ภูมิปัญญาไทยทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อ ความสามารถในการนำเสนอผลงานทางวิทยาศาสตร์และค่านิยมต่อภูมิปัญญาไทยทาง วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาดุษฎีศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยีน ภู่วรรณ. (2543). “การจัดการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีตามแนวปฏิรูป การศึกษา”. วารสาร สสวท. ปีที่ 28 ฉบับที่ 110 (ก.ค. - ก.ย.), หน้า 32-36.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิบัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มติชน.

- รุจิระ สภรณ์ไพบุณย์. (2523). การสอนวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สมาน
การโฆษณา
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อการถ่ายทอด
ภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลางตอนล่าง. ปริญญาโท
คุณวุฒิบัณฑิตสาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วรรณวดี ม้าลำพอง. (2520). การประเมินผลและสร้างแบบทดสอบ. ภาควิชาทดสอบและวิจัย
การศึกษา วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- วไลพร คูโณทัย. (2530). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมวิทยฐานะครู กรมการฝึกหัดครู.
- วารี ถิระจิตร. (2541). “วิธีสอนแบบแก้ปัญหา”. เทคนิคและวิธีสอนในระดับประถมศึกษา.
แรมสมร อยู่สถาพร (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิจัยทางการศึกษา, กอง. (2538). สรุปผลการประชุมสัมมนาเรื่องแนวทางการนำภูมิปัญญา
ท้องถิ่นไปใช้ประกอบการเรียนการสอน. ม.ป.พ.
- _____. (2540). สรุปผลการประชุมสัมมนาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียน
การสอน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- _____. (2542). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชา ทรวงแสง. (2543). “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการเรียนการสอนในสถาบันราชภัฏ.” วารสาร
ราชภัฏกรุงเก่า ปีที่ 6 ฉบับที่ 12.
- วิชาการ, กรม. (2539). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและ
ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วีระพงษ์ แสง-ชูโต. (2544). “การจัดกิจกรรมวิทยาศาสตร์โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น”. วารสาร
ศึกษาศาสตร์สาร. ปีที่ 28 ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย.) หน้า 65-71.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- ศักดิ์ชัย เกียรติจินาจันทร์. (2542). “ภูมิปัญญาชุมชน ช่างควาญในการพัฒนา” วารสารวัฒนธรรม
ไทย. ปีที่ 36 ฉบับที่ 9 (มิ.ย.), หน้า 2-4.
- ศรีวรรณ จันทร์หงษ์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องงาน
จักสาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนวัดยกกระบัตร
(ชุมชนทุ่งสนธิ์) จังหวัดสมุทรสาคร. ภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
ศึกษานิเทศ, กระทรวง. (2521). ประมวลศัพท์ทางวิชาการการศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

- ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). หนังสือเรียน
วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ เรื่อง สีสรรพ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
สามารถ จันทร์สุรย์. (2534). “ภูมิปัญญาชาวบ้านคืออะไร”. ภูมิปัญญาชาวบ้าน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สาธิตี อุดมผล. (2542). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องการเจียรไนนิล.
ภาควิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (2538). “การศึกษาไทยยุคโลกาภิวัตน์ : เสริมสร้างสมรรถนะไทยในประชาคม
โลก”. เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติเรื่อง วิฤตการณ์ทางสังคมไทย. หน้า 32.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- _____. (2542). “การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและบทบาทของสถาบันส่งเสริม
การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”. วารสาร สสวท. ปีที่ 27, ฉบับที่ 106 (ก.ค.-ก.ย.),
หน้า 47-51.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2534). เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาและสังคมวิทยา
พื้นฐานเพื่อการวัดและประเมินผลการศึกษา หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุจิตรา พลภาณุมาศ. (2543). ทศนคติต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะ
วิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุธรรม์ จันทร์หอม. (2519). การวัดผล. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2536). หลักการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ.
- สุวัฒน์ นิยมคำ. (2531). ทฤษฎีและทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์ เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
บริษัทเจนเอร์ล บ็อค เซนเตอร์ จำกัด.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2534). ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). “การประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานและ
ตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา.” เอกสารการ
ประชุมผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่พัทยา ชลบุรี วันที่ 18-22 เมษายน 2542.
มปพ, หน้า 1-22.

- เสนห์ ทิมสุโข. (2542). พฤติกรรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. โปรแกรมวิชา
ประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- อังกูล สมคณะ. (2534). สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้พัฒนาหลักสูตรใน
โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อินทรา บุญยากร. (2542). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อุทัย ดุลยเกษม. (2540). “ภูมิปัญญาพื้นบ้าน”. วารสารรัฐสมิต. ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 – 2. มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (มกราคม – สิงหาคม) : 60 – 69.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2538). “ภูมิปัญญาชนบท : คุณค่ากับการท้าทาย”. วารสารคณะกรรมการ
แห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ. ปีที่ 27 ฉบับที่ 2 (เม.ย.-มิ.ย.), หน้า 42-46.
- เอนก นาคบุตร. (2531). “ชนบทไทยในสามทศวรรษ” ผ่านมากับบทเรียนของภูมิปัญญาชาวบ้าน
ไทย : คู่มือทางการพึ่งตนเองของชนบทในอนาคต”. ทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ :
เจริญวิทย์การพิมพ์.
- อำนาจ จันทร์แป้นและคณะ. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักสูตรและการสอน.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอ็กเพรสมีเดีย.
- Best John W. (1977). **Research in Education**. 3rd. ed. New Jersey, Prentice-Hill Inc.
- Gay, L. R. (1987). **Education Research Competencies for Analysis and Application**.
New York. Macmillan.
- Good C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York. McGraw – Hill book Co.